03/12/2023

Κουρά μοναχού από τον Φθιώτιδος Συμεών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ημέρα χαρμόσυνη η 2α Δεκεμβρίου για το μοναστήρι του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, για την Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγάθωνος και για την τοπική Εκκλησία της Φθιώτιδος, καθώς προστέθηκε ένας ακόμη μοναχός στο δυναμικό της Μονής και ένας ακόμη κληρικός στον Αμπελώνα της Φθιωτικής Εκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος** κ. Συμεών χοροστάτησε χθες στον Αναστάσιμο Αρχιερατικό Εσπερινο στο Καθολικό της Μονής και ακολούθως τέλεσε την εις μοναχόν Κουρά του δοκίμου μοναχού κ. Βασιλείου Καρδαρά.

Ο νέος Μοναχός έλαβε το όνομα Δαμασκηνός, προς τιμήν του Οσίου Πατρός ημών Ιωάννου του Δαμασκηνού. Ο νέος Μοναχός π. Δαμασκηνός τυγχάνει απόφοιτος του Προτύπου Εκκλησιαστικού Γυμνασίου – Λυκείου Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης και Πτυχιούχος της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών, ενώ την προσεχή Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου, ο κ. Συμεών θα τελέσει και την εις διάκονον χειροτονία του.

Στις Ιερές Ακολουθίες έψαλε χορός καθηγητών και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, ενώ τόσο ο Αναστάσιμος Αρχιερατικός Εσπερινός, όσο και η Μοναχική Κουρά μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89, 4 Fm).

Ο πατρικός λόγος του Μητροπολίτη Φθιώτιδος:

Στον πατρικό του λόγο ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, απευθυνόμενος προς το νέο Μοναχό π. Δαμασκηνό χαρακτηριστικά επεσήμανε:

«Σήμερα γίνεται χαρά στη γη και στον ουρανό, γιατί έλαβε ο αδελφός μας π. Δαμασκηνός, το Άγιο Βάπτισμα, ένα νέο Βάπτισμα. Οι απαντήσεις του μοναχού στον συγκλονιστικό διάλογο της μοναχικής κουράς δεν είναι ένα περήφανο ναι, αλλά είναι ένα ταπεινό ναι, «ναι του Θεού συνεργούντος, τίμιε Δέσποτα, τίμιε Πάτερ», γιατί η ζωή της αρετής δεν είναι ένα κατόρθωμα των κτιστών δυνατοτήτων του ανθρώπου, αλλά είναι δωρεά της Άκτιστης Χάριτος του Θεού και αυτή η δωρεά δίνεται στους ταπεινούς, «ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν».

Έτσι εισέρχεσαι στο Άγιο Βάπτισμα και όπως στο πρώτο Βάπτισμα και τότε ο ιερέας έκειρε την κόμη της κεφαλής σου έτσι και στο νέο Βάπτισμα πάλι έκειρε με την κόμη της κεφαλής σου στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και όπως και τότε στο πρώτο Βάπτισμα ενδύθηκες τα ιμάτια τα φωτεινά, τα λευκά του Βαπτίσματος έτσι και τώρα ενδύθηκες τα ιμάτια του χαροποιού πένθους. Το μαύρο χρώμα των αμφίων και των ιματίων του μοναχού, δεν είναι χρώμα απαισιοδοξίας, δεν είναι χρώμα απελπισίας, αλλά είναι ένα χρώμα μαύρο για να διαλαλεί στα σύμπαντα, ότι ο μοναχός είναι πρώτιστα αυτός, που κηρύττει τη νίκη εναντίον του θανάτου, φοράει το μαύρο χρώμα για να νικήσει τη μαυρίλα αυτού του κόσμου, για να νικήσει τη μαυρίλα της αμαρτίας, για να φανερώσει ότι το μόνο πένθος, το οποίο είναι πένθος ζωοποιόν, είναι το πένθος για τα αμαρτήματά μας, για τις πτώσεις μας, για τις ελλείψεις μας, για τις αδυναμίες μας και όπως στο Βάπτισμα έλαβες το όνομα Βασίλειος, ενός μεγάλου Πατέρα της Εκκλησίας και Πατέρα του μοναχισμού και δη του κοινοβιακού μοναχισμού, έτσι και σήμερα έλαβες όνομα νεοφωτίστου και από σήμερα πλέον και για τον εκλεκτό πατέρα σου, την εκλεκτή μητέρα σου, τον εκλεκτό αδελφό σου, την οικογένειά σου δεν είσαι ο Βασίλειος, αλλά είσαι ο π. Δαμασκηνός!

Για όλους μας είσαι ο π. Δαμασκηνός! Και αποφάσισα να σου δώσω αυτό το όνομα, γιατί λαχταρούσα να δώσω αυτό το όνομα εδώ στην Ιερά Μονή Αγάθωνος, στο Καθολικό της Μονής του Οσίου Αγάθωνος και μάλλον σε περίμενε εσένα το όνομα αυτό, Δαμασκηνός. **Πρώτον** για τον Όσιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, ο οποίος θα έρχεται να σου υπενθυμίζει ότι ακριβώς η αληθινή θεολογία δεν βρίσκεται στους στοχασμούς, δεν βρίσκεται στους συλλογισμούς, δεν βρίσκεται στα βιογραφικά και στις εικόνες αυτού του κόσμου που μπορεί να εντυπωσιάζουν. Η αληθινή θεολογία βρίσκεται στη ζωντανή και εμπειρική και βιωματική σχέση με το Θεό, όταν αγαπάς τους αδελφούς σου, όταν έχεις υπακοή στην Εκκλησία, στον Επίσκοπο και Πατέρα σου, στον Άγιο Ηγούμενο σου, στους αδελφούς σου, όταν εργάζεσαι με απλότητα, με ταπεινότητα, με καλοσύνη, με προθυμία, τότε γίνεσαι πραγματικά θεολόγος και ελκύεις τη χάρη του Θεού. Θα έχεις πάντοτε μπροστά σου τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό για να σου φανερώνει ότι την αληθινή θεολογία θα τη συναντάς στη διακονία, την πραγματική θεολογία τώρα θα τη μάθεις και κάθε μέρα θα τη μαθαίνεις, θα τη μαθαίνεις από ανθρώπους της καθημερινότητας, από ανθρώπους απλούς, απλοϊκούς, αλλά ακόμα και από ανθρώπους δύσκολους, που μπορεί ακόμη και να σε χλευάσουν, μπορεί ακόμη και να σε ειρωνευτούν, μπορεί ακόμα και να σε περιπαίξουν και να σε συκοφαντήσουν και να μη σε κατανοήσουν, ανθρώπους που μπορεί να προσπαθήσουν να ταράξουν το λογισμό σου, εκεί θα καταλάβεις τι σημαίνει μάχη με τους λογισμούς, τι σημαίνει νίψη, τι σημαίνει εγρήγορση, τι σημαίνει ασκητική ζωή, τι σημαίνει μοναχισμός, «βία διηνεκής» κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας.

Από την άλλη πλευρά οφείλω να εξομολογηθώ ότι το όνομα Δαμασκηνός παραπέμπει και σε 3 σημαντικά πρόσωπα για εμένα: Το πρώτο, στο σπουδαίο και εμβληματικό Ηγούμενο, τον γέροντα πατέρα Δαμασκηνό Ζαχαράκη, που κατεξοχήν για αυτόν σου δίνω απόψε αυτό το όνομα, για να ακούγεται και πάλι το όνομα του μέσα στη Μονή, αλλά και για να νιώθεις μια ευγνωμοσύνη, όπως νιώθεις και εσύ και η εκλεκτή σου οικογένεια, στο σπουδαίο αυτό εξομολόγο, πνευματικό, στήριγμα της οικογένειας κι αν σήμερα ο καλός σου πατέρας και η καλή σου μητέρα και ο αδελφός σου χαίρονται με την επιλογή σου αυτή, κάτι το οποίο ιδιαίτερα έλαβα υπόψιν μου και εξετίμησα, σ ένα μεγάλο βαθμό οφείλεται στην αγωγή και στην παιδεία που έλαβαν από τον μακαριστό π. Δαμασκηνό και για αυτό νιώθω ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη. Ωσαύτως δε και για την αγάπη σου στις εκκλησιαστικές σπουδές: είσαι απόφοιτος της μεγάλης Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας, την οποία διευθύνει αυτά τα χρόνια ένας σπουδαίος εκπαιδευτικός, ο σχολάρχης, ο ελλογιμώτατος κ. Ιωάννης Ζαχαράκης, ο οποίος σήμερα τιμά με την παρουσία του την μοναχική σου κουρά αλλά και συμμαρτυρεί και βεβαιώνει για το ήθος σου, για την ειλικρίνεια των προθέσεών σου και για την αγνότητα του πόθου σου.

Η ζωή των μοναχών και των κληρικών δεν είναι εύκολη, δεν είναι στρωμένη με ροδοπέταλα, έχει πολύ πόνο και πολύ δάκρυ και πολλές δυσκολίες κι αυτό στο βεβαιώνει και στο ομολογεί κάποιος που καθημερινά ποτίζει με δάκρυα τα ενδύματα του και τα άμφια του, να ξέρεις ότι θα βρίσκεις παρηγορία στην ποίηση, στη μουσική, στη τέχνη και είναι σήμερα εδώ παρόντες για να μετάσχουν στη σπουδαία αυτή στιγμή της ζωής σου εκλεκτοί ιεροψάλτες ως ο Διευθυντής του Ωδείου της Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» του οποίου είσαι μαθητής.

Συγχρόνως το όνομα αυτό το έφερε ο σπουδαίος Ιεράρχης της Εκκλησίας μας, ο μακαριστός και Άγιος Προκάτοχός μου Μητροπολίτης Δαμασκηνός. Κάθε φορά που σκέφτομαι την αγία μορφή του, τη μεγάλη του καρδιά, την καλοσύνη του, την επιείκεια του, την μακροθυμία του, τη συγχωρητικότητα του, την αρχοντιά του, συγκινούμαι πραγματικά αλλά και παίρνω και λαμβάνω δύναμη από έναν εμβληματικό ποιμένα της Εκκλησίας που σφράγισε την τοπική εκκλησιαστική ιστορία αλλά και εν γένει την ιστορία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Διέκρινα την καλοσύνη στο πρόσωπο σου από την πρώτη μας συνάντηση και αυτή η καλοσύνη σου με παρέπεμψε στην καλοσύνη του Δαμασκηνού, ο οποίος μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής του τη διατήρησε απαραμείωτη, ένας καλός και αγαθός ποιμένας. Για αυτό και έγινε συνόμιλος των Αγίων, όπως με τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη και για αυτό σε αυτόν εδώ το χώρο κατά την έξοδο για την αιωνιότητα του Οσίου Βησσαρίωνος ομολόγησε: «σήμερα κηδεύουμε έναν Άγιο».

Όμως το όνομα Δαμασκηνός στο έδωσα και προς τιμήν ενός δικού μου αγαπημένου προσώπου, του σεβαστού γέροντος π. Δαμασκηνού που είναι εδώ σήμερα ευχόμενος να λάβεις το χάρισμα το ιεραποστολικό, ο οποίος έδωσε όλη του τη ζωή στην ιεραποστολή σε χώρες μακρινές διακονώντας το Ευαγγέλιο του Χριστού και παρά το γήρας και τη μεγάλη ηλικία ακόμη και τώρα η καρδιά του λαχταρά να βρεθεί στη Τανζανία, στην Κορέα, στη Σιβηρία και όπου αλλού.

Η λαμπάδα που θα λάβεις σε προσκαλεί να είσαι φως και μάλιστα τι φως; Όχι φως εικονικό, όχι φως τεχνητό, αλλά το Φως της Αναστάσεως, Φως εκ Φωτός. Λαμβάνουμε Φως από το Φως που είναι ο Ίδιος ο Χριστός: «Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Το Φως είναι πρόσωπο, το πρόσωπό του Χριστού. Αυτό το πρόσωπο λοιπόν καλείσαι να φανερώνεις και να εμφανίζεις, αλλά να θυμάσαι ότι δεν θα εμφανίζεις, δεν θα φανερώνεις την Ανάσταση του Χριστού δίχα του Σταυρού. Δεν υπάρχει Ανάσταση χωρίς Σταυρό. Ο μοναδικός δρόμος που οδηγεί στην Ανάσταση είναι μονόδρομος και είναι ο δρόμος του Γολγοθά, είναι ο δρόμος της Σταυρώσεως».

Η εις διάκονον χειροτονία του μοναχού Δαμασκηνού θα τελεσθεί την Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Λαμίας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών.